

**RENÉ
MAGRITTE
MUSEUM**

BEZOEKERSGIDS - NL

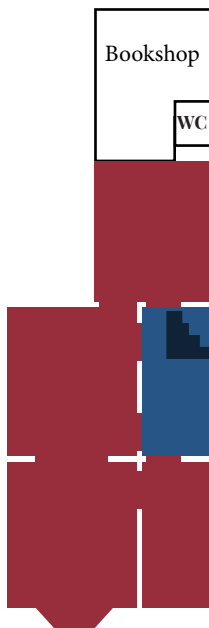
PLATTEGROND VAN HET RENÉ MAGRITTE MUSEUM

TWEEDE VERDIEPING

Doorgang via
het Museum
voor Abstracte
Kunst

EERSTE VERDIEPING

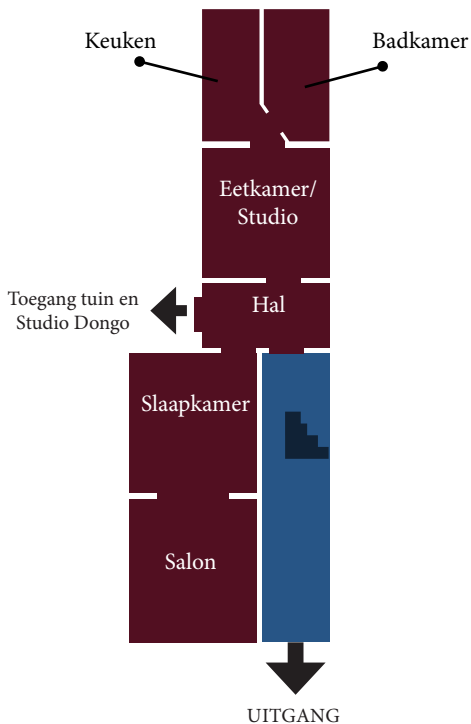
Hal

Magritte appartement

Privévertrekken

GELIJKVLOERS

WAT IS SURREALISME? (2de verdieping)

Het **surrealisme** is deels ontstaan uit het dadaïsme. Waar **dada** voornamelijk inzet op toeval en absurditeit, focuste het surrealisme meer op het onderbewuste en enige vaste betekenis werd in vraag gesteld. Het **onderbewuste** werd via allerlei technieken (automatisch schrijven en tekenen) naar buiten gebracht en **droombeelden** dienden vaak als inspiratiebron. De peetvader van het surrealisme, André Breton, definieerde in zijn manifest uit 1924 het surrealisme als ‘automatische spontaneïteit in zijn meest pure vorm, waarin men probeert - verbaal, door het geschreven woord, of in welke vorm dan ook - de manier van denken te laten zien, geleid door fantasie, zonder enige controlerende ratio en los van morele waarden’.

Giorgio de Chirico gold voor vele surrealisten als lichtend voorbeeld. Zijn academische kunst voerde de toeschouwer mee naar een **dromerig universum** waarin allerlei **objecten** interageren. Magritte legde zich rond 1925 toe op gelijkaardige, surrealistische afbeeldingen. Ook Max Ernst, Paul Delvaux en Salvador Dalí waren beïnvloed door de Italiaanse meester.

In België herstelden, na 1945, Pol Bury en Christian Dotremont de band tussen het surrealisme en de abstracte kunst. In 1946 vormden ze de groep **Le Surréalisme Révolutionnaire** die nadien overging in **CoBrA**.

DE VERDWENEN MAGRITTES (2de verdieping)

Hier ziet u **27 natuurgetrouwe kopieën** van schilderijen en objecten die Magritte tussen 1922 en 1966 heeft bedacht. De kopieën zijn vervaardigd tussen 2005 en 2016, na jarenlang intensief onderzoek naar hun compositie, stijl en kleurgebruik. De oorzaken van de **vernietiging** van de originele werken zijn uiteenlopend: de meesten zijn, tijdens een **Duits bombardement** op Londen in 1940, verbrand in hun opslagplaats. Andere werken zijn per ongeluk vernietigd bij verzamelaars thuis en enkelen zijn door Magritte zelf **overschilderd**. Vaak zijn deze werken representatief voor een bepaalde periode uit Magrilles carrière, en zien we thema's die de kunstenaar nadien niet meer heeft gebruikt. Het merendeel is 70 jaar geleden verloren gegaan en in het beste geval bestaat er nog een zwart-witfoto van. De functie van deze gereconstrueerde werken is **uitsluitend wetenschappelijk en didactisch**.

De laatste keer dat kunstliefhebbers nog een nieuw werk van Magritte hebben kunnen bewonderen, was in januari 1967 in Parijs. De tentoongestelde **Verdwenen Magrilles** bieden de bezoeker de gelegenheid om wellicht voor de laatste keer een gelijkaardige ervaring mee te maken.

We bedanken de *Magritte Stichting* voor de toelating.

BIOGRAFIE VAN RENÉ MAGRITTE (1ste verdieping)

René Magritte werd geboren in 1898 en groeide op in **Châtelet**, waar hij op 11-jarige leeftijd begon te schilderen. Op de kermis van Charleroi leerde hij **Georgette Berger** kennen. In 1922 trouwden ze en gingen ze in Jette wonen. Magritte schilderde in deze periode **kubistisch-abstract** en maakte zijn eerste **surrealistische schilderijen**. Kort nadien verliet hij België om zijn geluk in Parijs te beproeven. Drie jaar later keerden ze terug naar Jette en installeerden ze zich hier in dit huis, in de **Essegemstraat** 135. Tijdens de volgende 24 jaar schilderde hij **800 werken** met zeer uiteenlopende onderwerpen, maar de erkenning bij het grote publiek bleef uit. Hij participeerde ook in allerlei tijdschriften, die vaak geen lang leven beschoren waren, en zette zijn schouders onder soms opruiende manifesten en traktaten. Tijdens de bezetting richtte hij zich op een nieuwe stijl, geïnspireerd op het impressionisme, die de **Renoir-periode** werd genoemd. In 1947 verkocht de New Yorkse galeriehoudster Alexander Iolas een serie werken van Magritte. Het jaar daarop toonde Magritte op een tentoonstelling in Parijs een reeks ruw geschilderde schilderijen die hij gemakshalve zijn **Vache-periode** noemde. Na deze korte periode keerde hij op zijn stappen terug 'om Georgette te behagen' en schilderde hij in zijn eetkamer/atelier één van zijn meesterwerken: *L'empire des lumières* (*Het rijk der lichten*).

In 1954 verhuisden Magritte en Georgette naar Schaarbeek, waar de kunstenaar een internationale carrière uitbouwde. Op 15 augustus 1967 stierf hij in zijn woning op relatief jonge leeftijd aan kanker.

OP BEZOEK BIJ RENÉ MAGRITTE

(benedenverdieping)

René en Georgette Magritte huurden de **benedenverdieping** van dit huis **van 1930 tot 1954**. Een appartement met tuin stond hoog op hun verlanglijst, voornamelijk voor hun hond Loulou (een keeshond). Magritte liet een atelier in de tuin bouwen, Studio Dongo, waar hij enkel publiciteitswerk maakte. Het schilderen gebeurde in de kleine eetkamer, waar ook de Brusselse surrealisten één keer per week samenkwamen. Door zijn beperkte lichtinval mag het een atypisch schildersatelier genoemd worden.

Magritte putte inspiratie uit zijn directe leefomgeving en schilderde bepaalde elementen van zijn interieur. Het appartement is dus niet enkel historisch belangrijk, het laat ons ook toe zijn kunst beter te begrijpen. De surrealistische kunstenaar schilderde hier maar liefst de helft van zijn oeuvre.